

aarlig bevilge 600,000 Rd. til Nybygninger, og man glemmer, hvilke Fordringer man iøvrigt gjør til vort hele Forsvarsvæsen. Vi haave kun udstuvt Spørgsmaalet derom for at overveie det sammen med andre Spørgsmaal; men hvorfor har man ikke skyndt sig med de Forberedelser, som vare nødvendige for at overveie, om vi turde gaa over til det nye System eller ikke. Nei, Pantserflibet er ikke negtet af Disse eller Hine, men negtet af Rigsdagen og Regjering i Forening (Afbrydelse af Bille). Sa, saaledes læser jeg de politiske Forhandlinger, og de kunne ikke fortaas anderledes. Hvis en Regjering ikke var fornøiet med Rigsdagens Negtelse, saa havde den ikke taget imod Finantsloven. Hvad nu Hærens Revision angaar, da er det faktisk, at den nu paa tredje Aar ikke er ført igjennem, men hvor er Skylden? Seg for mit Vedkommende maa antage, at Skylden ligger hos Regjeringen, som ikke har villet gaa ind paa nogen Indrynmelse overfor Fordringer og Krav, som efter min fulde Overbevisning med Rette ere tillede fra denne Side af Salen. Det var disse Bemærkninger, som jeg vilde tillade mig at rette til det ærede Medlem for Færøerne (Barentzen). Det ærede Medlem for Odense (Det. Hansen) skal jeg ikke opholde mig længe ved. Jeg hører, at han ikke har Brug for nogen Dplysning med Hensyn til Danmarks politiske Stilling til de andre Magter. Det kan gjerne være; jeg vil gjerne tro, at det ærede Medlem er saa forbunden med dem, som vide noget Mere om denne Sag, end Thinget i Almindelighed veed, og at han saaledes for sit Vedkommende ingen Dplysning behøver; men det er dermed ingenlunde givet, at Thinget ikke behøver disse Dplysninger, og selv om en Del ærede Medlemmer vide noget Mere end Thinget i Almindelighed, saa kunde det dog være hensigtsmæssigt, at disse Dplysninger gaves under en saadan Form, at den Vedkommende, der gav dem, havde Ansvar derfor, thi der er Forskjel paa at gjøre en Meddelelse om Et eller Andet privat underhaanden imellem Venner og paa at give en Meddelelse under en saadan Form, at man har Ansvar derfor overfor den Del af Rigsdagen, til hvilken den gives. Seg hører nu, at det ærede Medlem (Thomsen) havde halvt Ret, dengang han talte om, at de 17 Millioner bleve modtagne med Gaalatter, idet der var et Medlem, som tog imod dem med de Ord: „Det er udmærket“, medens der var et andet Medlem, som tog imod dem med de Ord „Det er gruelt galt“. Nu tror jeg, at den Enes udmærkede Ros kan gaa lige op mod den Dadel, som fremkom i den Andens Udtalelse, og at saa den egentlig rigtige Opfattelse bliver den, at Folkethinget maatte med nogen Studsen hørte paa de 17 Millioner. Der var nemlig ikke i Forveien givet den fornødne Begrundelse af Tallet, men den kom ganske vist bagefter, og naar man kender den Begrundelse, som laa bagved disse 17 Millioner, saa maa man

finde det meget naturligt, at Regjeringen ikke den Gang selv stod paa at faae denne Sag frem. Der er enkelte Punkter, som det har undret mig at høre blive omtalt fra forskjellige militære sagkyndige Medlemmers Side. Der er saaledes Fortet ved Lille Belt, som efter de militære Medlemmers Udtalelse ikke har nogen Betydning, undtagen den Kæde bliver dannet, hvoraf Fortet skalde være et Led; men naar denne Kæde blev dannet — det vil sige, naar der blev anlagt en hel Befæstning —, saa mente det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Evermoes), at dette Fort vilde behøve 12,000 Mand, eller $\frac{2}{5}$ af vor aktive Hær som Besætning, medens det ærede Medlem for Randers (N. P. Jensen) mente, at det vilde behøve 25,000 Mand. Hvad er nu rigtigt? 12,000 Mand er $\frac{2}{5}$ af den aktive Del af vor Hær, medens 25,000 Mand er $\frac{5}{6}$, og dette er altsaa enten et Spørgsmaal, hvorom de Sagkyndige ere meget uenige, eller ogsaa er det et Spørgsmaal, som overhovedet slet ikke er overveiet. Det Sidste er maaske det Sandsynligste, og derfor synes jeg nok, at det er et lidt svagt Punkt ved det Lovforslag, som foreligger, at saa vigtige Spørgsmaal ikke ere overveiede, og hvor man iøvrigt stiller sig til selve Antydningerne i en temmelig stærk Opposition fra de militær-sagkyndige Medlemmers Side med Undtagelse af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ansjer), der er særdeles samstemmende med Forslaget, og som altsaa danner en Undtagelse. Dernæst talte det ærede Medlem om en Sikkring af Store Belt. Man kan jo gaa ud fra, at vi haave Ret til at sikke Store Belt, hvis vi kunne det — og det er den høitærede Minister og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds gaade ud fra —, men det ærede Medlem fremkom dog med en vistnok ikke ubegrundet Tvivl om, hvorvidt Stormagterne, naar der opstod en Krig, virkelig vilde taale, at man spærrede alle de tre Løb imellem Østersøen og Kattegattet, og om der ikke vilde komme diplomatiske Vanskeligheder tilføede, som for en væsentlig Del vilde gjøre vore Spæringsforholdsregler unyttige. Dette er et Moment, som ikke er blevet modsagt af Regjeringen, men som i en vis Henseende kan have nogen Betydning, idet de andre europæiske Magter let kunde komme til at lide overordentlig meget ved et saadant Krigsforhold. Men dersom dette ogsaa er et Spørgsmaal, som ikke er overveiet, saa siger jeg, at ogsaa heri ligger en Mangel ved Underfølgelserne med Hensyn til forskellige af de Forslag, som ligge for. Dernæst kom det ærede Medlem til at omtale Befæstningsforholdene ved Kjøbenhavn, men det skal jeg glemme til siden. Overfor det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ansjer) skal jeg gjøre en Bemærkning med Hensyn til en lille Indskydelse, som jeg gjorde, da han talte om Artillerisystemet. Det ærede Medlem sagde — og jeg kan ikke negte, at det